

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224200360
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1224200360.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Ilavského a sudkýň JUDr. Janky Benkovičovej a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., narodená XX.XX.XXXX a C. B., narodený XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, a D. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, so sídlom Ádorská 41, Dunajská Streda, deti rodičov: matka - B. E., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom F., aktuálne bytom E. XX, F., zastúpená - Mgr. Marián Seman, advokát, so sídlom Majakovského 9, Bratislava, a otec - C. B., narodený XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. XXX, G., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 22P/7/2024 - 53 z 6. februára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením súd prvej inštancie návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok I.).

1.1 Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa návrhom zo dňa 01.02.2024 domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky, určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej A. v sume 160 eur mesačne, maloletej D. v sume 80 eur mesačne a voči maloletemu C. v sume 146 eur mesačne počnúc dňom doručenia uznesenia a upravil styk otca s maloletým C. každú páru nedeľu od 14:00 hod. do 16:00 hod., v mieste bydliska matky za účasti sociálnej pracovníčky, s maloletou D. každý nepárny víkend od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že miestom vyzdvihnutia a odovzdania je bydlisko matky a s maloletou A. každý nepárny víkend od piatku od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že miestom vyzdvihnutia a odovzdania je bydlisko matky dôvodiac, že takáto úprava výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom je nevyhnutná z dôvodu neúčinnosti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.10.2013 sp. zn. 13P/10/2013, ktorým bol naposledy vo veci samej upravovaný výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom, že aktuálny stav môže vytvárať právnu neistotu v týchto vzťahoch, že otec aj napriek stanovenému výživnému túto povinnosť neplnil a ani nezaplátil výživné na maloleté deti odo dňa 15.05.2023 do súčasnosti, že došlo k dlhodobému a nepriaznivému rozdeleniu maloletých detí, že dochádza k ohrozeniu mravnosti maloletých detí, ich zdravému vývinu a žiadúcej výchovy a že rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k vzniku právnej neistoty v otázke osobnej starostlivosti o deti, a to aj napriek tomu, že aktuálne sa fakticky v starostlivosti matky nachádzajú maloleté deti A. a C. a maloletá D. sa nachádza v starostlivosti otca. Maloletej D. nie je umožnený zo strany otca styk s matkou. Matka sa s D. vída sporadicky. C. kategoricky a aj napriek naliehaniu matky odmieta navštevovať otca, ktorý je zdá sa, k tomuto postoju C. ľahostajný, A. nepravidelne strieda pobyt u otca a matky, resp. matka jej umožňuje tráviť čas aj v starostlivosti otca a takto aj styk s ostatnými súrodencami, avšak jej pobyt u otca je pravidelne spojený so škálou ďalších problémov, ktoré môžu mať dlhodobý negatívny odraz na jej vývoji. Matka učí maloleté deti zodpovednosti, samostatnosti,

hygienickým návykom, pomáha im pri úlohách, riadne ich pripravuje do školy, pričom starostlivosť otca o maloleté deti je nedostatočná. Deti u otca si nemusia robiť domáce úlohy, ako ani dodržiavať základnú hygienu. Matka uvádza, že maloleté deti chodia ku nej od otca nevhodne oblečené vzhľadom na ročné obdobie, napríklad s roztrhanými topánkami, pričom následne musí tieto problémy riešiť. Otec absolútne zanedbáva hygienu maloletých detí, neučí ich dodržiavať hygienické návyky. Príkladom matka uvádza, že otec nedohliada na to, aby si maloleté deti umývali zuby každý deň ráno, ako aj večer. Rovnako tak ich musí po každom návrate od otca, a to predovšetkým v prípade maloletej D., nanovo učiť základným hygienickým návykom, ako je napríklad utieranie sa po vykonaní potreby a pod. Matka ďalej uvádza, že maloleté deti k nej chodia od otca s neostrihanými nechtami. Zanedbávanie povinnosti viesť deti k zdravým návykom, môže mať katastrofálne dôsledky do budúcnosti. Tie môžu vyvrcholiť až do rôznych zdravotných komplikácií. Okrem zanedbanej hygieny, absencie kontroly plnenia úloh v škole či nezájmu otca o maloleté deti, matka poukazuje aj na viaceré incidenty, ktoré majú oveľa vážnejší charakter. Maloletá A. požíva v čase, keď je u otca, alkohol. Maloletá A. komunikuje nevhodným spôsobom s tretími osobami o drogách a sexe, a to spôsobom, ktorý je neadekvátny k jej veku. Tieto incidenty sa pravidelne odohrávajú v čase, keď sú deti v starostlivosti otca. Uvedené je výsledkom jeho nezájmu o ne a jeho benevolentného prístupu k ich výchove. Pokračovanie takéhoto spôsobu jeho výchovy môže mať dlhodobé, resp. nezvratné, fatálne negatívne dôsledky na psychiku maloletých. Dochádza k negácii akejkoľvek snahy matky o riadnu výchovu maloletých, ale aj o akýsi spôsob ich manipulácie, keď otec sa vďaka uvedenému prístupu dostáva v očiach maloletých, v tomto prípade predovšetkým A., do roly toho „dobrého“ rodiča a naopak matka, ktorá je prísna a zakazuje negatívne veci, zase je tá „zlá“. Podľa mienky matky ide o cieľnú manipuláciu otca maloletými deťmi, ktoré si neuvedomujú negatívne následky takejto výchovy. Matka sa domnieva, že je len otázkou času, kedy pri takomto spôsobe výchovy zo strany otca sa budú podobné negatívne excesy prejavovať aj u ostatných maloletých detí. Preto je názoru, že existuje akútna potreba úpravy styku rodičov s maloletými deťmi a ich zverenie do osobnej starostlivosti matky. Maloleté deti pre čo najlepšie zabezpečenie riadneho vývinu, by nemali byť rozdelené. Tak náhle, intenzívne odlúčenie súrodencov je vážnym zásahom do ich základných práv. Pri maloletej A. má matka potrebu tiež uviesť, že po tom, čo bola rozsudkom Mestského súdu Bratislava II sp. zn. B5-61P/155/2020 neprávoplatne zverená do osobnej starostlivosti otca, sa jej správanie výrazne zhoršilo. Otec maloletú v rozpore s platným právnym stavom stanoveným v predmetnom rozsudku vzal k sebe a neumožnil jej ďalšie zotrvanie u matky. To sa následne prejavilo na jej správaní, a to tak, že v škole začala dostávať poznámky za svoje správanie, na sociálnych sieťach začala byť útočná voči svojim spolužiakom, čo musela dokonca riešiť aj jej triedna učiteľka. Okrem toho jej samotné správanie bolo voči matke viac ako neprípustné a neadekvátne; správala sa k nej drzo a oslovovala ju „B.“, pričom to prešlo až do nadávok, a to aj pred inými ľuďmi. V čase, keď matka bývala v krízovom centre, bola maloletá A. drzá nielen k matke, ale aj k matkinej sestre a tiež personálu, a to v miere ďaleko presahujúcej normy slušného správania. Matka zdôrazňuje, že toto správanie sa u nej neprejavovalo v období, keď bola v osobnej starostlivosti matky. Na druhej strane výchova otca v tomto smere zaostáva. Matka má za to, že takéto správanie bolo zapríčinené najmä otcovou benevolentnosťou v otázke výchovy. Otec matku úplne vynecháva pri rozhodnutiach vo veci maloletých – napr. maloletej D. bez upovedomenia matky zmenil zdravotnú poisťovňu, snažil sa prihlásiť maloletú A. do školy v G.. Okrem toho na matku neustále podáva rôzne trestné oznámenia, nadáva na ňu pred maloletými deťmi, odmieta odovzdať deti v dohodnutých termínoch a podobne. Matka sa pritom snaží vytvoriť svojim deťom čo najvhodnejšie podmienky pre ich výchovu. To preukazuje aj skutočnosť, že si aj počas konania usilovne hľadala nové bývanie – aktuálne býva v byte v F. A. E. XX. Vďaka tomu sú vytvorené vhodné podmienky pre zdravý vývoj a vývin maloletých detí a na ich primeranú výchovu. Maloleté deti majú zabezpečené potrebné súkromie, vlastný priestor na realizáciu, učenie, hranie sa, ale aj trávenie spoločných chvíľ. Každý týždeň sa ich snaží brať na rôzne podujatia ako je napríklad hokej. Matka má za to, že v zmysle stabilnej judikatúry sa v rámci určenia výšky výživného zohľadňuje výška mesačných nákladov na dieťa. Tá ma predstavovať vyčíslenie všetkých pravidelných, ako aj nepravidelných platieb na dieťa. Táto výška musí byť jednoznačne určiteľná. Náklady na maloleté deti by mali predstavovať všetky náklady, ktoré slúžia na uspokojenie jeho potrieb. V rámci základných potrieb možno zaradiť bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogeriu, ďalej zdravotná starostlivosť, školské potreby, ako aj náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Vo veci určenia samotnej výšky výživného matka uvádza nasledujúce mesačné náklady na maloleté deti: náklady vynaložené na domácnosť, ktoré tvorí v prvom rade mesačný nájom za byt vo výške 336,99 eur vrátane energií / nájom 286,99 eur, platby za energiu 35,- eur a platby za plyn 15,- eur; školské poplatky na maloletého C. predstavujú sumu 101,08 eur za obdobie novembra 2023, pričom tie v sebe zahŕňajú platbu 10,- eur

na stravovanie sa v školskej jedálni, výdavky na hygienické potreby, pracovné zošity, knihy, učebnice a obdobné veci; ročná električenka v sume 99,50 eur. Maloletý C. má tiež záľubu v šerme, za ktorý matka platí mesačne 30,- eur. Školské poplatky maloletej A. predstavujú sumu v hodnote 69,20 eur za obdobie november 2023, pozostávajú z poplatku 10,- eur za stravovanie sa v školskej jedálni, zvyšok zo sumy predstavujú náklady na hygienické potreby, pracovné zošity a pod. Maloletej A. matka taktiež zakúpila ročnú električenku vo výške 99,50 eur. Ďalšie výdavky, ktoré vynakladá matka na maloletých predstavujú náklady na ošatenie maloletých vo výške 50,- eur mesačne na obe deti, na lieky vo výške 35,- eur. Nákup potravín pre maloleté deti stojí matku v prepočte 100,- eur na mesiac. Obe maloleté deti sú držiteľmi mobilných telefónov. Matka pritom obom maloletým mesačne zaplatí kredit v sume 20,- eur. Matkin mesačný príjem je v celkovej výške 564,53 eur – ten pozostáva z mesačnej mzdy, ktorej suma v čistom predstavuje 444,53 eur. Okrem toho je aj poberateľom štátnej sociálnej dávky, a to prídavku na dieťa vo výške 120 eur. Tento prídavok dostáva za maloletého C. B. a za maloletého B. H.. Matka pritom opakovane poukazuje na skutočnosť, že jej otec neplatil výživné na maloleté deti, a to od 15.05.2023, keď sa svojvoľne rozhodol prestať plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Pri sčítaní všetkých nákladov a výdavkov matky v súvislosti so starostlivosťou o maloleté deti je zrejmé, že výsledná hodnota nákladov je v priemere 724,- eur mesačne, čo prevyšuje príjmy matky. Teda, keď si otec neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, matka sa dostáva do existenčnej krízy a takmer nemožnej úlohy zabezpečiť im primerané materiálne zabezpečenie. Preto existuje naliehavá potreba neodkladným opatrením určiť výživné tak, ako to Matka požaduje v tomto návrhu. Matkou žiadaná výška výživného je zdôvodnená vyššie uvedenými výdavkami, pričom zároveň odpovedá schopnostiam a možnostiam otca, pričom súd by nemal vychádzať len z deklarovaných príjmov, ale tiež z príjmov, ktoré by mohol tento rodič dosiahnuť, vzhľadom na vyššie vymenované aspekty. Vzhľadom na uvedené matka žiada o nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ňou žiadaného petitu.

1.2 V konaní mal za osvedčené, že rodičia maloletých detí nie sú manželia, nežijú dlhodobo (od roku 2018) v spoločnej domácnosti a výkon ich práv a povinností k maloletej A. a maloletému C. bol naposledy vo veci samej upravovaný rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13C/10/2013 – 73 z 18.10.2013.

1.2.1 Na Mestskom súde v Bratislave II pod sp. zn. B5-61P/155/2020 je vedené konanie vo veci maloletých detí B. – C., narodeného XX.XX.XXXX, A., narodenej XX.XX.XXXX a D. narodenej XX.XX.XXXX.

1.2.2 Rozsudkom bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/155/2020 – 644 zo dňa 13.04.2023 súd upravil výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom a nariadil rodičom maloletých detí výchovné opatrenie, ktorým im uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Referát poradensko-psychologických služieb, Svoradova 1, Bratislava, a to v rozsahu 15 sedení po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a uložil rodičom maloletých detí povinnosť zúčastniť sa na nariadených stretnutiach, ktorých presná špecifikácia a časový rozsah budú určené odborným personálom označeného zariadenia s tým, že bude sledovať výkon nariadeného výchovného opatrenia v 2-mesačných intervaloch, ktoré rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Trnave 14CoP/130/2023 – 790 zo dňa 12.10.2023 s výnimkou výrokov v časti výchovného opatrenia zrušené a vec bola Mestskému súdu Bratislava II vrátená v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie. Odvolací súd s poukazom na judikatúru (uznesenie Najvyššieho súdu zo 14.01.2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009, rozsudok Najvyššieho súdu ČSR zo 14.12.1979, sp. zn. 1 Cz 134/79, R 8/1982, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR z 30.11.1967, sp. zn. 5 Cz 146/67, R 31/1968) dospel k záveru, že pokiaľ súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zmenil ostatné rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, jeho postup nebol správny, nakoľko predmetné ostatné rozhodnutie upravujúce výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom (rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 13P/10/2013 – 73 z 18.10.2013) sa stal obnovením spolužitia rodičov maloletých detí neúčinným.

1.2.3 Uznesením bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/32/2021 – 41 zo dňa 15.02.2021 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi B. – A., C. a D., každý páry kalendárny týždeň v mesiaci vždy v piatok od 16:00 hod. do nedele do 10:00 hod. na čas do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 61P/155/2020 s tým, že otec si maloleté deti v určenom čase prevezme na adrese H. XX, F. a po

ukončení styku ich odovzdá matke na adrese H. XX, F.. Toto rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 01.04.2021 a vykonateľnosť dňa 24.03.2021.

1.2.4 Uznesením bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/168/2021 – 22 zo dňa 06.08.2021 súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa maloleté dieťa D. B., nar. XX.XX.XXXX dočasne zveruje do starostlivosti otca, a to do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 61P/155/2020. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2021.

1.2.5 Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/35/2023 – 14 zo dňa 28.11.2023 a uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/38/2023 – 13 zo dňa 22.12.2023 súd totožný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Predmetom oboch konaní bolo nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal vydať maloletú A. do svojej osobnej starostlivosti. Z týchto konaní mal súd za preukázané, že maloletá od 20.10.2023 do 17.11.2023 bola v starostlivosti otca – pričom na uvedenom sa rodičia dohodli, keďže matka maloletú zanechala v starostlivosti otca, pričom bolo zistené, že matka obnovila svoje spolužitie s I. H..

1.2.6 Výchovné opatrenie sa realizuje, spoločné stretnutie rodičov sa nepodarilo zrealizovať – otec na dva termíny zabudol prísť, jeden zrušil pre problémy s parkovaním a jeden pre ochorenie dcéry – teda zrealizovalo sa otcom iba jedno stretnutie dňa 27.11.2023, s matkou boli zrealizované dve stretnutia.

1.2.7 Konanie vedené na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B5-7Em/3/2023 – na návrh otca o výkon rozhodnutia – bolo zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu otca, ktorý akceptuje skutočnosť, že maloletý C. je fixovaný na matku a odmieta s otcom akýkoľvek kontakt.

1.2.8 Otec maloletých detí výživné na maloleté deti hradil v rámci exekučného konania, pričom matka na maloletú D. výživné nehradila.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok rodiča a maloletého dieťaťa na bezodkladnú úpravu pomerov, a to podľa § 1, § 2 ods. 1, § 366 CMP (zákon číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1, 2 a ods. 3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 320 ods. 1 veta prvá, § 329 ods. 2, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, 234 ods. 2 CSP (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) a článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa a dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný.

1.4 Na vecné odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že s poukazom na citované zákonné ustanovenia, vyhodnotiac zistené okolnosti súd dospel k záveru, že za daných okolností je návrh matky v celom rozsahu nedôvodný. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa matka de facto domáha vydania skoro totožného rozhodnutia ako v konaní vo veci samej, a to v skrátenej procesnej lehote 30 dní, bez vykonania akéhokoľvek dokazovania a bez osvedčenia, že neodkladná potreba zásahu súdu je potrebná. Z návrhu matky vyplýva, že každý z rodičov má vlastnú domácnosť, nového partnera a z tohto partnerského zväzku pochádzajú aj ďalšie deti rodičov. V zmysle vyjadrenia matky, táto má maloleté deti – C. a A. – vo svojej osobnej starostlivosti, otec uvedený stav aktuálne akceptuje, čo sa týka maloletého C.. Maloletú A. v konaní vo veci samej žiada zveriť do svojej starostlivosti aj otec – ale na druhej strane, otec akceptuje skutočnosť, že maloletá sa nachádza aktuálne v starostlivosti matky, zabezpečoval mesiac na konci roku 2023 starostlivosť o maloletú a po tom, čo maloletá zas skončila v domácnosti matky, žiadnym násilným konaním maloletú A. matke neodnímal z jej starostlivosti. Matka súdu žiadnym spôsobom neosvedčila, že sa otec chce A. a C. matke odňať, že matke neumožňuje výkon jej rodičovských práv. Matka súdu žiadnym spôsobom neosvedčila, že v rodine existuje taká situácia, pre ktorú je potrebné upravovať výkon rodičovských práv a povinností formou neodkladného opatrenia čo do zverenia maloletého C. a maloletej A.. Matka súdu len uviedla, že do rozhodnutia vo veci samej žiada upraviť pomery rodičov identicky ako v meritórnom konaní. Vo veci maloletej D. je situácia komplikovanejšia – keďže táto je formou neodkladného opatrenia v starostlivosti otca, kde je zastabilizovaná, navštevuje tu materskú školu – matka súdu žiadnym spôsobom neosvedčila, ako by riešila starostlivosť o dieťa v predškolskom veku s povinným predprimárnym vzdelávaním uprostred školského roku aj s ohľadom na vzdialenosť jej bydliska od sídla materskej školy, ktorú maloletá D. navštevuje. Zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov formou neodkladného opatrenia bez toho, že by boli osvedčené výnimočné dôvody a obava o život a zdravie dieťaťa, by neprimeraným spôsobom zasiahlo do práv druhého rodiča, zvýhodňovalo by jedného rodiča pred druhým a mohlo by

tak prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Terajšia situácia v rodine v zmysle matkou osvedčeného stavu nevyvoláva nevyhnutnosť a naliehavosť potreby zabezpečiť ochranu práv a právom chránených záujmov maloletých detí, stabilizáciu ich výchovného prostredia, a teda aj potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania tým, že by súd deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Z podaného návrhu je zrejmé, že matka aj reálne zabezpečuje starostlivosť o C. a A.. V tomto smere nie je nutné duplikovať už existujúci stav nariadením neodkladného opatrenia, ktoré neslúži na takéto účely. A pri maloletej D. matka neosvedčila takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala formou neodkladného opatrenia maloletej D. vytrhnúť zo zastabilizovaných pomerov a zveriť ju do starostlivosti matky.

1.5 V časti návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia určením výživného na maloleté dieťa, táto časť návrhu nespĺňa v čase rozhodovania súdu podmienky podľa § 366 CMP. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia o určení povinnosti platiť výživné v nevyhnutnej miere podľa § 366 CMP, je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Neodkladným opatrením nerozhoduje súd o výške výživného podľa schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča. V súlade s platným Civilným mimosporovým poriadkom možno v rámci neodkladného opatrenia nariadiť rodičovi platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Uvedeným zákonným ustanovením mal zákonodarca na mysli uloženie povinnosti rodičovi, ktorého zákonná vyživovacia povinnosť nebola doposiaľ súdnym rozhodnutím upravená, platiť výživné v takej miere, aby výživa dieťaťa nebola žiadnym spôsobom ohrozená. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania, pričom pre účely nariadenia neodkladného opatrenia je nepostačujúce len samotné tvrdenie, že povinný rodič na výživu maloletého dieťaťa neprispieva, keď súčasne nie je splnená aj podmienka, že oprávnený rodič osvedčil, že výživa maloletého dieťaťa by bola bez nariadenia neodkladného opatrenia ohrozená. V návrhu matka nielen, že neosvedčila, že bez uloženia povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého v rozsahu zodpovedajúcom nevyhnutnej miere, môže byť výživa maloletého potenciálne ohrozená, ale ani neuvádzala žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by ohrozenie výživy maloletého dieťaťa vyplývalo. Keď navyše matka v návrhu uviedla, že otec maloletého podporuje len čiastočne. V konaní vo veci samej súd vyhodnotí, aké sú možnosti a schopnosti povinného rodiča, opodstatnené náklady maloletého dieťaťa a rozhodne o výške vyživovacej povinnosti. (Súd dáva do pozornosti rodičom, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. Tzv. minimálne výživné je vo výške 36,80 eura).

1.6 Otec v zmysle vykonaného dokazovania vo veci samej výživné na maloleté deti hradil v rámci exekučného konania, navyše matka voči otcovi podávala aj trestné oznámenie pre neplatenie výživného a v zmysle rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda otec výživné hradil. Na maloletej D. matka výživné nehradila k rukám otca, dokonca poberala na ňu aj rodinné prídavky, čo bolo zdrojom konfliktov medzi rodičmi. Bude vecou dokazovania vo veci samej zistiť skutočné pomery v rodine, keďže matka tieto súdu riadne neosvedčila, len predložila účelové tvrdenia. Určenie výživného v takom rozsahu, v akom sa ho domáha matka, by zodpovedalo meritórnemu rozhodnutiu, ktoré si vyžaduje obširné dokazovanie presahujúce rámec dokazovania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Navyše účelom neodkladného opatrenia je len dočasná úprava pomerov účastníkov konania, ktorá má zabezpečiť bezodkladnú realizáciu ich práv, kým nebude o nich rozhodnuté podľa hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine). V dôsledku uvedeného bol návrh zamietnutý.

1.7 V danej veci neboli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia ani čo do úpravy styku. V zmysle podaného návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia bolo zistené, že momentálne je styk upravený súdnym rozhodnutím s tým, že rodičia medzi sebou nekomunikujú, resp. komunikujú vo veľmi obmedzenej miere. Pri takto zadefinovanom skutkovom stave (upravený styk súdnym rozhodnutím) nebolo zistené žiadne ohrozenie pomerov maloletého dieťaťa. S ohľadom na obsah podaného návrhu nevznikla potreba dočasne zastabilizovať styk otca s maloletými deťmi formou neodkladného opatrenia, keďže je súdom už určený a tento sa realizuje (minimálny rozsah je otcovi garantovaný rozhodnutím súdu) a v takom rozsahu, aby nedošlo k odcudzeniu medzi otcom a tým-ktorým maloletým dieťaťom, a zároveň v takej miere, aby si mohli budovať vzájomný vzťah. Takto v súčasnosti realizovaný rozsah styku zodpovedá nevyhnutnej úprave, zodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia. Súd opakovane dáva do pozornosti, že účelom neodkladného opatrenia je len taká dočasná

úprava pomerov účastníkov konania, ktorá má zabezpečiť bezodkladnú realizáciu ich práv, kým nebude o nich rozhodnuté podľa hmotnoprávneho predpisu (Zákon o rodine) vo veci samej. V dôsledku uvedeného bol návrh matky v tejto časti zamietnutý. Vyhovenie návrhu matky by vo svojich dôsledkoch zasiahlo do právneho postavenia dotknutých osôb vysoko nad rámec zabezpečovacieho charakteru neodkladného opatrenia. Inštitút neodkladného opatrenia neslúži na to, aby nahrádzal rozhodnutie vo veci samej, ale na to, aby súd neodkladne zasiahol v prípade, že dochádza k ohrozeniu práv maloletého dieťaťa a sú splnené všetky podmienky na jeho vydanie – čo nie je daný prípad. Na základe vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Až v konaní vo veci samej bude mať súd dostatočný priestor na preukázanie všetkých sporných skutočností a na vykonanie dokazovania a zistenia skutočného stavu veci, t.j. kto z rodičov, resp. či obaja rodičia spĺňajú predpoklady na zabezpečenie riadnej starostlivosti o to-ktoré maloleté dieťa, aké sú príjmové, výdavkové a majetkové pomery rodičov, ich schopnosti a možnosti ako aj odôvodnené potreby toho-ktorého maloletého dieťaťa tak, aby súd rozhodol v čo najlepšom záujme detí.

2. Uznesenie napadla riadnym a včasným odvolaním matka maloletých detí s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením jej návrhu, prípadne s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vinnac súd prvej inštancie, že tento na základe vykonaných dôkazov dospeje k nesprávnym skutkovým zisteniam (o doterajšej úprave styku otca s deťmi) a svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení veci (nesprávnej aplikácii § 325 ods. 1 a § 366 CSP).

2.1 Na odôvodnenie odvolania uviedla, že rozhodnutie považuje za nesprávne a arbitrárne, že pokiaľ si súd osvojil závery Krajského súdu v Trnave o neúčinnosti rozsudku naposledy upravujúceho výkon práv a povinností rodičov k maloletým deťom a z týchto záverov vyplývajúcej právnej neistoty, mal dospieť k záveru o plnej dôvodnosti návrhu matky na nariadení neodkladného opatrenia, mal zohľadniť skutočnosť, že otec si neplní súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť k deťom od 15.05.2023, že došlo k dlhodobému nepriaznivému rozdeleniu maloletých detí, ako aj k ohrozeniu mravnosti maloletých detí a ich zdravého vývinu a výchovy, poukazujúc na účel neodkladného opatrenia, ktorým je podľa názoru matky zabezpečenie odovzdania dieťaťa zo sféry jedného rodiča, ktorý má dieťa pri sebe do sféry druhého rodiča, ktorého označí súd z dôvodu zistenia nevhodnej kvality jeho výchovného prostredia, neexistujúcim, nedostatočným alebo nevhodným prostredím v domácnosti rodiča a podobne.

2.2 Podľa jej názoru pri otázke zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov je potrebné posúdiť okrem pokrvného putá aj mieru zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb, ako aj schopnosť rodiča zaistiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby, pričom otec tieto kritéria nenapĺňa. O tom svedčí aj správanie sa maloletej A., ktorá po návrate od otca je k matke drzá a jej správanie voči nej je neprípustné a neadekvátne. Súd mal zohľadniť aj tvrdenia matky o tom, že otec nevychováva deti k dodržiavaniu hygienických návykov, ako aj k slušnému správaniu sa na verejnosti a voči iným osobám.

2.3 Súd taktiež nezohľadnil skutočnosti uvádzané matkou o jej podozrení z požívania alkoholických nápojov maloletou A. v čase, keď bola maloletá v starostlivosti otca, o čom svedčia aj matkou predložené videozáznamy.

2.4 Súd sa taktiež nevysporiadal s tvrdením matky, že otec neumožňoval matke pravidelný styk s maloletou A. počas doby, A. bola vo faktickej starostlivosti otca a bránil jej v ďalšom trávení času s matkou. Takéto správanie otca je v rozpore s platným právnym stavom.

2.5 Pokiaľ súd v rozhodnutí konštatuje, že momentálne je styk otca s deťmi upravený súdnym rozhodnutím, tak z jeho rozhodnutia nie je zjavné, aké rozhodnutie mal súd na mysli.

2.6 Matka v návrhu opísala jednotlivé mesačné náklady, ktoré vznikajú v rámci starostlivosti o maloleté deti a tieto podložila aj listinnými dôkazmi, preto neobstojí ani záver súdu, že návrh nespĺňa podmienky podľa § 366 CMP, najmä vzhľadom na závery Krajského súdu v Trnave o neúčinnosti predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 13P/10/2013 z 18.10.2013, v dôsledku čoho došlo k vytvoreniu stavu právnej neistoty ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, pričom matka práve touto skutočnosťou odôvodňuje celý svoj návrh, čím preukazuje aj na naliehavosť vydania neodkladného opatrenia vo veciach výživy. Takýto stav je nielenže neželateľný, no medzi

rodičmi môže viesť až ku samotným nejasnostiam ohľadom výkonu ich práv a povinností k maloletým deťom. Toto podľa názoru matky viac ako dostatočne odôvodňuje naliehavosť vydania ňou navrhnutého neodkladného opatrenia. Matkou požadovaná výška výživného na jednotlivé malé deti je podľa jej názoru uplatnená vo výške zodpovedajúcej definícii nevyhnutnej miery. Ani domnelá dohoda, respektíve zaužívaný stav medzi rodičmi nepožíva takú právnu ochranu, že v prípade jeho porušenia by bola jedna zo strán chránená voči tej druhej. Preto má matka dôvodnú obavu, že výkon rodičovských práv a povinností môže byť zo strany otca narušený, pričom v takom prípade nemá žiaden prostriedok ochrany, ktorým by otca prinútila plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

2.7 Záverom matka dodáva, že v čase rozhodovania o jej návrhu prišla o prácu a aktuálne je nezamestnaná. Jej obava vzhľadom na zabezpečenie vyživovacej povinnosti zo strany otca sa preto ešte viac prehĺbila.

3. Otec a kolízny opatrovníci maloletých detí odvolací návrh nepodali a k odvolaniu matky sa nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP], po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie dôvodnosti odvolania matky voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na dočasnú úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom neodkladným opatrením zamietol z dôvodu neosvedčenia potreby bezodkladnej úpravy pomerov spôsobom navrhnutým matkou.

6. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie nie len obsahom a dôvodmi odvolania a nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu (že v konaní neboli osvedčené podmienky, za ktorých by bolo potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania spôsobom navrhovaným matkou). Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas matky s týmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovne:

8. Pokiaľ ide o námietku matky o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26.02.2010). Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009). Súdom prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1 a ods. 2 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a § 329 ods. 1 a ods. 2 CSP.

8.1 Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.2 Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8.3 Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8.4 Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

8.5 V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

8.6 Podľa článku 5 ZR záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

8.7 V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona.

8.8 V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa, táto zásada je vyjadrená aj v § 28 ods. 1 a 2 ZR. Dieťa má teda zákonom garantované právo byť vychovávané oboma rodičmi, a to aj v prípade, ak rodičia spolu nežijú. Aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti, má preto právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, osobne sa o dieťa starať a budovať citové a rodinné väzby s ním, nakoľko stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí musí však byť záujem dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Dieťa oddelené od jedného alebo oboch rodičov má priznané právo udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa (článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života a rodiny a dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom (článok 16 Dohovoru o právach dieťaťa).

8.9 Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

8.10 Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla, i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe (ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie). Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov

účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybné preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

8.11 Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

8.12 Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

8.13 Matka v návrhu na nariadene neodkladného opatrenia potrebu bezodkladnej úpravy pomerov k maloletým deťom odôvodnila tým, že rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom sa stalo neúčinným v dôsledku následného obnovenia spolužitia rodičov, že otec súdom stanovené výživné na deti neplatil, že od opätovného prerušenia vzájomného spolužitia rodičov (v roku 2018) došlo k dlhodobému nepriaznivému rozdeleniu maloletých detí (maloletá A. a maloletý C. sa nachádzajú v starostlivosti matky a maloletá D. v starostlivosti otca), že matka sa s maloletou D. stýka len sporadicky, že C. odmieta navštevovať otca, čo otcovi neprekáža, že maloletá A. nepravidelne strieda pobyty u otca a matky, že starostlivosť otca o deti je nedostatočná – deti nemusia dodržiavať základnú hygienu, ako je umývanie si zubov každé ráno a večer, utieranie sa po vykonaní potreby a pod., že deti od otca chodia nevhodne oblečené, majú roztrhané topánky, že maloletá A. u otca pravdepodobne požíva alkohol, v komunikácii s tretími osobami používa nevhodné slová, že dôvody, pre ktoré bola maloletá D. zverená do osobnej starostlivosti otca už pominuli, že otec je v otázkach výchovy detí benevolentný a že v čase, keď bola maloletá D. v starostlivosti otca bez upovedomia matky zmenil zdravotnú poisťovňu maloletej a taktiež bez jej vedomia sa snažil prihlásiť maloletú A. do školy v G., a napokon, že matka má vytvorené vhodné podmienky na výchovu detí v byte v F. A. E. J..

8.14 V tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia boli osvedčené skutkové okolnosti uvedené v bode 1.2 až 1.2.8 tohto rozhodnutia, a teda najmä, že aktuálne je maloletá D. formou neodkladného opatrenia zverená do starostlivosti otca (tu pozri uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/168/2021 – 22 zo dňa 06.08.2021), maloletá A. a maloletý C. sú vo faktickej starostlivosti matky, pričom sa ich otec nedomáha styku s nimi – matka to sama uvádza vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, maloletá A. strávila istý čas v domácnosti otca (tu pozri uznesenia Mestského súdu Bratislava II č. k. 22P/35/2023 – 14 zo dňa 28.11.2023 a č. k. 22P/38/2023 – 13 zo dňa 22.12.2023) a aktuálne je zase v domácnosti matky, že styk otca s maloletými deťmi (maloletým C. a maloletou A.) je taktiež upravený formou neodkladného opatrenia – každý páry kalendárny týždeň v mesiaci vždy v piatok od 16:00 hod. do nedele do 10:00 hod. (tu pozri uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/32/2021 – 41 zo dňa 15.02.2021). Otec maloletých detí výživné na maloleté deti hradil v rámci exekučného konania, pričom matka na maloletú D. výživné nehradila.

8.15 Pokiaľ za takýchto skutkových okolností súd prvej inštancie návrh matky na zverenie maloletých detí do jej osobnej starostlivosti, na uloženie povinnosti otcovi platiť na výživu maloletej A. sumu 160 eur mesačne, na výživu maloletej D. sumu 80 eur mesačne a na výživu maloletého C. sumu 146 eur mesačne, ako aj návrh na úpravu styku otca s maloletými deťmi zamietol z dôvodu nezistenia skutkových okolností, z ktorých by jednoznačne vyplynul záver, že život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej A., maloletej D. a maloletého C. je vážne ohrozený alebo narušený, alebo že by si to vyžadoval

verejný záujem, alebo naliehavá potreba bezodkladnej úpravy pomerov, jeho právne posúdenie veci odvolací súd považuje za správne a odvolacie námietky matky o nesprávnom právnom posúdení veci – nesprávnej aplikácii § 325 ods. 1, § 366 CSP a § 62 ods. 1 CMP za plne nedôvodné. Na takomto závere odvolacieho súdu nemení nič ani skutočnosť, že Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 13P/10/2013 z 18.10.2013 sa stal z dôvodu dočasného obnovenia spolužitia rodičov maloletých detí (do roku 2018) neúčinným, nakoľko samotný fakt, že niektoré práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom nie sú upravené rozhodnutím súdu, samo o sebe stav ohrozenia maloletých detí (ako to v odvolaní namieta matka) nezakladá a napokon ani zo samotného rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14CoP/130/2023 zo dňa 12.10.2023 nevyplýva záver o tom, že by tu bola nevyhnutná potreba bezodkladnej úpravy pomerov spôsobom navrhovaným matkou alebo, že by tu bol verejný záujem na takomto rozhodnutí. Obdobne platí o námietke matky o tom, že podľa jej názoru otec dlhodobo nie je schopný zabezpečiť riadny vývoj, fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby detí, korektnejšiu komunikáciu maloletej A. s matkou a tretími osobami, že otec detí nevychováva k dodržiavaniu hygienických návykov podľa predstáv matky, že otec neumožňoval matke pravidelný styk s maloletou A. počas doby, kedy A. bola vo faktickej starostlivosti otca a pod. Vyššie uvedené skutočnosti pokiaľ by aj boli preukázané ako pravdivé, by ešte totiž nezakladali nárok rodiča na neodkladnú úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom spôsobom uvádzaným matkou. Tak ako to uzavrel aj súd prvej inštancie, takéto skutkové tvrdenia matky budú posudzované pri rozhodovaní súdu vo veci samej po riadnom vyjadrení sa otca k nim, ako aj po vykonaní náležitého dokazovania zameraného na preukázanie ich pravdivosti. Obdobne predmetom dokazovania vo veci samej bude aj preukázanie tvrdení matky o údajnom požívaní alkoholických nápojov zo strany maloletej A., nakoľko matkou predložené zvukovoobrazové záznamy nemožno bez ďalšieho (riadneho preukázania ich autentickejši, časovej súvislosti s pobytom maloletej u otca a pod.) považovať za preukazujúce takéto závažné skutkové tvrdenia a okrem toho maloletá A. sa t. č. nachádza v starostlivosti matky. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa totiž, ako bolo uvedené už vyššie, dokazovanie nevykonáva a súd v ňom reaguje dočasnou úpravou pomerov účastníkov konania len na osvedčené okolnosti vyžadujúce skutočne bezodkladný zásah súdu v záujme odvrátenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa (jeho života, zdravia a priaznivého vývoja).

9. Neobstojí ani námietka matky, že súd pri rozhodovaní neprihliadol na tvrdenie matky, že otec neumožňoval matke pravidelný styk s maloletou A. počas doby, kedy A. bola vo faktickej starostlivosti otca a bránil jej v ďalšom trávení času s matkou, nakoľko už zo samotnej námietky je zrejmé, že pokiaľ aj otec v určitom období neumožňoval styk matky s maloletou A., tak to už bolo v minulosti a tento stav pominul, pričom pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Pokiaľ z osvedčených skutkových tvrdení uvedených v návrhu matky jednoznačne nevyplývalo, že otec maloletej neumožňuje styk matky s maloletou A. (táto je totiž v starostlivosti matky), tak záver súdu prvej inštancie o nepreukázaní potreby bezprostrednej úpravy pomerov na strane rodičov a maloletej A. je potrebné považovať za vecne správny.

10. Obdobne neobstojí námietka matky, že z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého rozhodnutia je upravený styk rodičov s deťmi, a to pre jej nepravdivosť. V bode 7. rozhodnutia súd prvej inštancie podrobne uvádza, ktorým rozhodnutím je upravený styk otca s maloletými deťmi. Vychádzajúc z predmetného odôvodnenia rozhodnutia je potom zrejmé, že týmto rozhodnutím je uznesenie bývalého Okresného súdu Bratislava V č. k. 61P/32/2021 – 41 z 15.02.2021.

11. Pokiaľ matka v odvolaní namieta nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia jej návrhu na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom neodkladným opatrením, odvolací súd uvádza, že takáto námietka neobstojí, nakoľko ako to konštatoval aj súd prvej inštancie na to, aby bolo dôvodným jedného z rodičov zaviazat' na platenie výživného na maloleté dieťa neodkladným opatrením súdu, je potrebné, aby bolo v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčené, že rodič, ktorý sa osobne stará o dieťa, nie je schopný zabezpečiť výživu maloletého dieťaťa v nevyhnutnej miere, teda, že bez rozhodnutia súdu by bola výživa maloletého dieťaťa ohrozená. Pokiaľ teda matka maloletých detí neosvedčila ohrozenie výživy maloletých detí, o ktoré sa osobne stará, jej objektívnou nemožnosťou zabezpečiť im výživu v nevyhnutnej miere, tak súd prvej inštancie rozhodol správne, ak takýto jej návrh ako nedôvodný zamietol. Pre poriadok je potrebné dodať, že obdobne platí aj o námietke matky, že v čase rozhodovania o jej návrhu prišla o prácu a v aktuálnej dobe je nezamestnaná, nakoľko toto tvrdenie matka žiadnym spôsobom neosvedčila, rovnako ako neosvedčila ani výšku jej aktuálneho príjmu.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd nerozhodoval o trovách odvolacieho konania, nakoľko nešlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

13. Ďalšie odvolacie argumenty matky maloletých detí odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov veci uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty sporových strán (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu matky maloletých detí zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, no už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1 000,- eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).